

Grundloven ud af Provisorismens Haand og lade Provisorismen og dens Ministerium forsvinde med det samme.

Finansministeren (Estrup): Det vilde vistnok være uden Eksempel, at den første Behandling af Finanslovsforslaget sluttes, uden at nogen af Regeringens Medlemmer, og navnlig, uden at Finansministeren havde taget Ordet. Men jeg vil tilstaa, at hvis det er alt, hvad Tinget har at fremføre under Finanslovens første Behandling, det, vi nu have hørt, vil jeg som Finansminister være noget i Forlegenhed med at optage Forhandlingen. Der er nemlig, saa vidt jeg har iagttaget, egenlig kun fremkommet en eneste Realitetsbemærkning, sluttede sig til det foreliggende Finanslovsforslag, og det er den, vi hørte fra den ærede første Taler, der havde Ordet i Dag, det ærede Medlem for Brestø Amts 6te Valgkreds (Wissen), nemlig at Budgettet, naar det blev aflædt de ekstraordinære Udgifter, de provisoriske og de øvrige fuldt ud ekstraordinære Udgifter, vilde vi have et Budget, der havde et Overskud, ved en Sammenstilling mellem de ordinære Indtægter og de ordinære Udgifter, paa 3 Mill. Kr. Men da denne Udtalelse stod uden nærmere Begrundelse, er det jo egentlig umuligt for mig at optage en Undersøgelse af dette Postulat fra det ærede Medlems Side. Jeg vil kun sige, at det Resultat, man kommer til, jo ganske hervor paa, hvilke Udgifter paa § 26 man anser for at være ordinære, og hvor meget af Udgifterne paa § 26 man anser for at være virkelig ekstraordinært. Det er givet, at der er en Række af meget betydelige Udgifter paa denne Paragraf, som i Virkeligheden er aldeles ordinære Udgifter; men paa den anden Side er det ogsaa givet, at der blandt de 10 Mill. Kr., som der i Nar er opført her, er betydelige Beløb, som fuldt ud have Karakter af at være ekstraordinære. Det skulde interessere mig ved Lejlighed at komme til nærmere Forhandling med det ærede Medlem om, hvad Resultatet vil blive, naar man sammenholder de ordinære Indtægter med de ordinære Udgifter. Men der foreligger ikke for mig noget tilstrækkeligt Materiale til nu at gaa ind paa en saadan Sammenligning.

Jeg skal indskrænke mig til endnu at udtale det, at det selvfølgelig nu ligesom altid vil være Regeringen meget velkomment at kunne forhandle alvorlig ogsaa med Oppositionen om almenyttige Foranstaltninger, at jeg vilde sætte megen Pris paa, om saadanne Forhandlinger maatte naa til et for Sandet og for Samfundet nyttigt Resultat,

og at jeg selvfølgelig vilde sætte endnu mere Pris paa, om Forhandlingerne maatte føre til et Resultat, ikke blot for særlige Love, men ogsaa paa Finanslovsforslaget for indværende Nar. Dette sidste maa jeg imidlertid anse det for umuligt at opnaa, i alt Fald i Nar, naar man har lagt Mærke til den Sikkerhed, hvormed det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) udtalte sig om, at Finanslovsforslaget, som det nu forelæa, indeholdt Poster, som det var lige saa umuligt for Regeringen at opgivesom for dette Ting at gaa ind paa. Jeg tror ikke, jeg fejler i denne Opfattelse af det ærede Medlems Udtalelser, og da jeg lægger den Vægt, som jeg gør, paa det ærede Medlems Udtalelser, har jeg derefter maattet opgives Haabet om at se en lovlig Finanslov bragt til Veje i Nar, hvor stor end Forhandlingsviljen kan være hos ærede Medlemmer her i dette Ting. Men kan Enighed ikke opnaas om Finansloven, vilde jeg, som allerede udtalt, sætte særdeles Pris paa, om Forhandlingen dog kunde bringe andre Frugter ved Enighed om særlige Lovforslag. Jeg behøver selvfølgelig ikke at erindre om, at Enighed vanskeligt kan opnaas, uden at man ogsaa er villig til fra de forskellige Sider at ofre noget af det, man sætter Pris paa, for at komme overens med Modparten.

Hørup: Det gør mig ondt at høre, at den ærede Finansminister ved et Udtryk af mig har tabt det Haab, hvormed han er mødt her i Salen. Han sagde, at, da jeg udtalte mig med en saadan Sikkerhed paa en Maade, der gjorde det umuligt at opnaa en Finanslov, vilde Finansministeren ogsaa opgives Haabet derom, saa maatte han ogsaa tro, at det var umuligt. Jeg gaar altsaa ud fra, at den ærede Finansminister, da han forelagde dette Finanslovsforslag, har været gennemtrængt af et levende Haab om, at det nok kunde blive Lov, men da han er kommen her ind og har hørt min modsatte Formening, nu er naaet til, jeg vil ikke sige at fortvivle — thi jeg antager ikke, at den ærede Finansminister tager sig det saa overordentlig nær, at dette Haab bliver stuffet — men altsaa til at opgives Haabet. Maa jeg dertil sige, at, naar jeg sagde, at det var umuligt for dette Ting, nu at vedtage de Poster, som det forfattede for et halvt Nar siden, vil den ærede Minister vistnok indrømme mig, at det er noget, der ogsaa for ham maatte staa som i alt Fald temmelig usandsynligt. Men naar jeg sagde, at jeg ansaa det for umuligt for Ministeriet at kunne opgives halvt færdige Foretagender, saa er det jo noget, jeg ikke kunde have